

Rust nu maar uit - je hebt je strijd gestreden.
Je hebt het als een moedige vrouw gedaan;
Wie kan begrijpen, wat je al hebt geleden
Wie kan het voelen, wat jij al hebt doorstaan...
Rust nu maar uit!

Met dankbaarheid en liefde denken we terug aan:

Maria Gezina Aleida Hampsink

echtgenote van

Johannes Gerardus Eppink

Zij werd geboren in De Lutte op 16 augustus 1931. Zij overleed te Denekamp, gesterkt door 't Sacrament der Zieken, op 1 januari 1981. Zij werd ter ruste gelegd op het kerkhof van de parochie te Denekamp op 5 januari d.a.v.

Nu we deze bijzondere vrouw met haar talenten en liefde verliezen, betekent dit 'n enorme leegte voor allen die haar kenden. Maar terugziende op haar leven kunnen we niet anders dan God danken voor deze vrouw en moeder, want zij wist liefde te geven en liefde te wekken. Zij zegt ons dat leven uiteindelijk betekent: met Christus zijn, zijn voltooiing vinden in Hem,

Zij was een flinke diepgelovige vrouw en 'n goede, blijde en zorgzame moeder. Haar man en haar kinderen vertrouwden op haar; zij leefde en arbeide slechts voor haar gezin, waar zij warmte, vertrouwen en geborgenheid wist te scheppen. Zij maakte van haar huis een „thuis“ en zij was er in alle eenvoud het middelpunt.

Ieder die haar kende had graag met haar te doen, want zij was oprecht, blijmoedig en arbeidzaam en wat heeft haar fijngevoelige zorg niet betekend voor de zieke, eenzame en bejaarde medemens?

Toen de eerste tekenen van haar ziekte verschenen, vond ze het erg, niet meer ten volle te kunnen werken voor haar man en kinderen, omdat ze zo'n echte moeder was. Ze probeerde haar pijn zoveel mogelijk te verbergen om hen geen leed te doen.

Met haar sterk karakter bleef ze vechten en hopen en toen haar 't grootste offer werd gevraagd, aanvaardde zij ook Gods' Wil, gesteund door haar diep geloof en geholpen door 't voorbeeld van de Moeder Gods. Maria, die ook eens haar overgave blijmoedig had uitgedrukt.

Zij was zo gelukkig in haar ziekte met de toewijding van haar man en kinderen, waardoor zij hun waardering en liefde lieten blijken.

Dierbare man, ik dank je voor alles, je hebt veel van mijn eenzaamheid weggenomen en me getroost met je liefde. Je weet ook hoe ik mij kon neerleggen bij Gods beslissing.

Lieve kinderen, weest dankbaar voor al die fijne dingen, die we samen hebben beleefd en die zullen blijven leven in jullie herinnering. Bewaart mijn beeld en mijn woord in jullie gedachten, want die kunnen jullie helpen om goed te zijn. Helpt vader en elkaar in mijn geest verder te leven. Ik blijf jullie allemaal nabij en vanuit ons geloof moeten jullie vertrouwen, dat God wil blijven zorgen.

Lieve ouders, schoonmoeder, familieleden, laat het verdriet om mijn heengaan overstemmen door de zekerheid dat ik bij God nu leef in Zijn vreugde.

Voor uw medeleven en gebed bij de ziekte en het overlijden van mijn lieve vrouw en onze goede moeder, zijn wij U echt dankbaar.

**JOHAN EPPINK
KINDEREN**

J. Benneker -- koster -- Denekamp